

nr 5 (325)

Bydgoszcz - Błonie

czerwiec 2025

6 sposobów jak owocnie przeżyć czas rozpoczynających się wakacji z Bogiem!

1. Systematyczna praktyka

„Nie ma wakacji od Boga” to częste ostrzeżenie księży i katechetów pracujących z młodzieżą. Jasne, że warto ostrzegać, ale znacznie lepiej ukazać, dlaczego warto w wakacje tę więź z Bogiem umacniać.

Wakacje to często czas odpoczynku i zwiększonej ilości czasu wolnego. Możemy go przeleżeć i zmarnować, ale możemy też rozpocząć budowę naszej twierdzy spotkania z Bogiem.

Twierdza ta zbudowana jest na czterech filarach i każdy z nich jest szalenie istotny.

- Eucharystia (częsta, świadoma)
- Spowiedź św. (z głębi serca)
- codzienna modlitwa (modlitwa, a nie recytowanie wyuczonych fraz)
- codzienna lektura Pisma Świętego (niedługi fragment + medytacja nad nim)

Bez osobistej pracy ciężko o efekty. Właściwe wejście w okres wakacji, jako ten w którym mogę zbliżyć się do Jezusa to połowa sukcesu. Dalej tylko systematyczność i otwarcie na kierowanie Ducha Świętego.

2. Lektura duchowa

Znane jest powiedzenie „jesteś tym, co jesz”. Nasze wnętrze jest tym czym je karmimy. Jeśli będzie to zło, ciągle przeglądanie social mediów i plotkarskich portali, to za nic nie odczujemy w życiu zmiany.

Często na wyjazdy wakacyjne zabieramy prasę, książki. Zwróćmy uwagę na tytuły. Wybierzmy te katolickie, które swoją treścią zbliżą nas do Jezusa, dadzą wskazówki, zmotywują.

3. Świadeństwo

Nic tak nie umacnia naszych przekonań i wartości jak dzielenie się nimi z innymi. Wakacje to czas poznawania nowych osób, częstszych kontaktów. Może to dobry moment na początek ewangelizacji? Nie trzeba od razu organizować wielkich spotkań modlitewnych, czasami 2-3 zdania krótkiego świadectwa tego co Bóg dokonał w moim życiu, mogą okazać się dla spotkanego człowieka przełomem w jego postrzeganiu wiary.

Bóg działa w świecie, ale często potrzebuje do tego nas. Naszych nóg, rąk, ust, a przede wszystkim naszych czynów miłości.

4. Pielgrzymowanie

Jedną z najlepszych form duchowej odnowy są pielgrzymki. Pielgrzymka to doskonały sposób na zamknięcie pewnego etapu swojego życia i rozpoczęcie życia bliżej Boga.

Pokutny charakter pielgrzymek sprzyja rozmyślaniu i rachunkom sumienia. Spowiedź święta, wspólne modlitwy, częsta Eucharystia – to wszystko może pomóc nam ustawić swoje życie na dobre tory. Tory, na których nasze życie stanie się pociąganiem do Boga.

Ważne informacje w wakacyjnym funkcjonowaniu Parafii!

- Informujemy, iż w okresie wakacji letnich, to jest w miesiącu lipcu i sierpniu, ulega zmianie **porządek sprawowania Mszy św. w dni powszednie**. W ciągu tych miesięcy msze św. **od poniedziałku do soboty o godz. 7.00 i 18.00**.
- **Biuro Parafialne**, w okresie wakacji (w lipcu i sierpniu) będzie czynne w **czwartek od godz. 15.30 do 17.00** i w **piątek od godz. 10.30 do 12.00**

Serdecznie zapraszamy do pielgrzymowania w dniach **10-20.07.2025 r.** z naszą parafialną **Grupą Brązową**, której przewodnikiem jest **ks. Łukasz Kucharski**.

Zapisy przyjmowane są w **zakrystii i biurze parafialnym**.

5. Odwiedzanie miejsc świętych

Zwiedzanie samo w sobie, także miejsc świętych nie niesie ze sobą radykalnych zmian w życiu. Jednak jeśli wakacyjne podróże turystyczne połączymy z właściwym nastawieniem serca, pragnącym pogłębiać swoją duchowość – może nam wyjść świetne połączenie odnowy ciała i ducha.

dokończenie na str. 2

6 sposobów jak owocnie przeżyć czas rozpoczynających się wakacji z Bogiem!

dokończenie ze str. 1

Miejsca kultu świętego, sanktuaria, znane klasztory czy miejsca pamięci świętych Kościoła, sprzyjają atmosferze rozmodlenia. Przebywając w miejscach szczególnego działania Bożej łaski uświadamiamy sobie na nowo jak wielkie rzeczy czyni Pan, tym którzy Go o to proszą. Wakacje mogą stać się czasem powrotu do tożsamości prawdziwego dziecka Boga, który nie potępiając czeka na każdego z nas.

6. Inicjatywy ewangelizacyjne

Choć wiele z nich odbywa się w zmienionej formie, wakacyjne inicjatywy ewangelizacyjne to nadal doskonały sposób na zyskanie duchowych sił. Część festiwali chrześcijańskich odbywa się online, ale część także tradycyjnie. Przebywając w miejscach głoszenia Bożej Chwały, wśród ludzi pragnących wzrastać w wierze, mamy szansę na zastrzyk motywacji do trwania w dobru.

Jezus działa różnorodnymi metodami, działa przez zdarzenia, sytuacje, przez innych ludzi, ale także przez w/w eventy. Warto zaufać prowadzeniu Ducha Świętego i zamiast nic nie dających światowych koncertów czy spotkań, wybrać te z Bożym przesłaniem na pierwszym planie.

Większą ilość czasu wolnego w wakacje możemy tracić bez opamiętania, myśląc że w ten sposób zyskamy, jednak lekki wysiłek i chęć odnowienia ducha może nam otworzyć całkiem nowe, dotąd nieznane horyzonty. Mimo tego, że będą to inne wakacje niż dotychczas, może to być naprawdę niezwykle czas. Bóg nie zna takich słów jak „to koniec”, „nie da się”, „to bez sensu”.

Bóg działa różnorodnymi metodami i w różnorodnych miejscach. Na wyjazdach wakacyjnych także.

Ks. Proboszcz Dariusz Wesolek

Uroczystość Bożego Ciała 2025

Dziękujemy WAM wszystkim KOCHANI za liczny udział w przeżyciach tej Uroczystości, za wspólną świąteczną modlitwę. Dziękujemy panu organistce Leszkowi i chórzystom naszej parafii, orkiestrze, Służbie Liturgicznej, wspólnotom parafii za przygotowanie ołtarzy, panom niosącym baldachim, niosącym sztandary, dziewczynkom sypiącym kwiaty i ich rodzicom oraz paniom opiekującym się nimi, katechetom, służbom mundurowym, w tym Policji oraz naszej parafialnej służbie porządkowej, za troskę o nasze bezpieczeństwo. Za ten niezwykle czas modlitwy i manifestacji naszej wiary wszystkim WAM DZIĘKUJEMY!

Za dokumentację fotograficzną
DZIĘKUJEMY
- Zuzanna Zych Fotografia

Ks. Proboszcz Dariusz Wesolek

Katecheza o Eucharystii

Obrzędy Komunii świętej rozpoczynają się od modlitwy „Ojcze nasz”. Ma to swoje uzasadnienie: otóż Komunia święta, choć jest rzeczywistością bardzo osobistą – każdy przyjmuje Ciało Pańskie indywidualnie – to jednak jest zarazem aktem na wskroś kościelnym, gdyż wszyscy przyjmują to samo, jedno Ciało Chrystusa, a poprzez Nie i w Nim każdy przyjmujący stanowi jedność z pozostałymi. Jedność tę wyrażamy już wcześniej modlitwą, której nauczył nas sam Jezus, najczcigodniejszą modlitwą chrześcijańską, w której kierujemy do Ojca słowa sformułowane w pierwszej osobie liczby mnogiej. To wspólna modlitwa całego Kościoła, modlitwa, która ma sens tylko wypowiediana razem z braćmi (nawet kiedy ktoś odmawia ją samotnie, musi mieć w intencji innych swoich braci w wierze, inaczej wypowiedane słowa będą pustym dźwiękiem bez treści). Cała Eucharystia jest aktem wspólnotowym, a ta wspaniała, choć prosta modlitwa jest jednym z najważniejszych momentów wyrażenia tej wspólnotowości.

Po Modlitwie Pańskiej następuje tzw. embolizm – jest to modlitwa celebransa będąca swego rodzaju „przedłużeniem”, rozwinięciem ostatniej prośby Modlitwy Pańskiej: „Wybaw nas, Panie, od zła wszelkiego...”. Wierni odpowiadają i zarazem kończą tę modlitwę doksolacją „Bo Twoje jest królestwo i potęga, i chwała na wieki”. Są to bardzo stare i czcigodne słowa, dołączone do modlitwy „Ojcze nasz” w niektórych późniejszych kodeksach Nowego Testamentu. Pochodzą one z liturgii wczesnochrześcijańskiej, z ostatnich dziesięcioleci I wieku.

Obrzęd przyjęcia przez celebransa i wiernych chleba, który stał się Ciałem Chrystusa, jest naturalną konsekwencją wszystkiego, co miało miejsce wcześniej. Chleb nie służy przecież do niczego innego jak do spożywania. Jezus na Ostatniej Wieczerzy dał uczniom do spożycia chleb, który stał się Jego ciałem, a wcześniej wielokrotnie wzywał nas wszystkich i zachęcał, byśmy się żywili tym świętym chlebem, ostrzegając nawet, że w przeciwnym razie nie dostąpimy szczęścia życia wiecznego. Tak więc uczta eucharystyczna jest integralną częścią Mszy świętej. Przed rozpoczęciem obrzędu rozdawania Komunii trzykrotnie powtarza się wezwanie „Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata...”. W Ewangelii wg św. Jana tak właśnie – „Baranek Boży” – nazywa Jezusa Jan Chrzciciel. Obraz baranka – tego miłego, łagodnego zwierzęcia – wywołuje w nas sentymentalne skojarzenia, ale trzeba sobie uświadomić, że było to zwierzę ofiarne, zabijane w dzień Paschy masowo, setkami tysięcy na dziedzińcu świątyni jerozolimskiej. Jezus jako Baranek Boży to ofiara zabita dla nas i za nasze grzechy, krwawo i okrutnie zamęczona na krzyżu wtedy właśnie, gdy strumieniami lała się krew ofiarowanych na Paschę baranków. Eucharystia jest powtórzeniem i uobecnieniem tej świętej ofiary Baranka Bożego, i o tym sobie przypominamy, mówiąc „Baranku Boży...”. Jest to zwłaszcza ważne w dzisiejszych czasach, kiedy to niechętnie mówi się o ofierze, wyrzeczeniu, krzyżu; coś (a nawet całkiem sporo...) z tej mentalności przenika również do naszych kościołów. Gdy wierni mówią powyższe słowa, kapłan w tym czasie łamie hostię. Ten gest z jednej strony nawiązuje do ofiarnej śmierci Chrystusa, z drugiej zaś powtarza to, co On sam uczynił na Ostatniej Wieczerzy: łamał i rozdawał chleb uczniom. Następnie Kapłan a potem Lud wierny, przyjmują Komunię Świętą. Jest wiele różnych form przyjęcia Komunii świętej: na klęcząco, na stojąco, do ust, na rękę. Są to formy równouprawnione. Jest oczywiste, że za tak wielki dar jak Ciało Syna Bożego należałoby jakoś podziękować. Formy tego dziękczynienia mogą być różne: może to być dłuższa modlitwa w milczeniu, może też być śpiew, ale nie machinalny, mechaniczny i bezduszny – dlatego że „wszyscy śpiewają” – ale śpiew płynący z głębi serca, z wdzięczności. Słyszysz się często powiedzenie św. Augustyna: „Kto śpiewa, dwa razy się modli.” Obrzęd rozesłania jest krótki, ale pełen znaczenia. Po ogłoszeniach duszpasterskich kapłan błogosławi wiernych w imię wszystkich Osób Trójcy Świętej – tak jak rozpoczynając Eucharystię. Nie może tego czynić własną mocą, gdyż dawcą błogosławieństwa może być tylko Bóg, człowiek natomiast może być tylko Jego pośrednikiem w tej świętej czynności. Błogosławieństwo dane człowiekowi oznacza, że Bóg strzeże tego człowieka, czuwa nad nim, zapewnia mu swoją życzliwość i nie skąpi swych darów, przede wszystkim tych, które tylko On dać w pełni może – darów duchowych, siły, by żyć dobrze, by uczestniczyć w tej pełni życia, jaką posiada Bóg. Dlatego tak ważne jest, aby przed błogosławieństwem nie wychodzić z kościoła. Kapłan rozsyła wiernych w pokoju Chrystusa, tzn. w tym pokoju, który tylko On jeden dać nam może – była już mowa o tym, co to znaczy. Zgromadzeni w kościele odpowiadają „Bogu niech będą dzięki”. Czasem odnosi się wrażenie, że jest to westchnienie ulgi: oto można wreszcie opuścić kościół. Jednak w intencji tych, którzy układali teksty liturgiczne, winien to być okrzyk wdzięczności za to, że dane nam było uczestniczyć w tak świętym obrzędzie, że mogliśmy jako wspólnota parafialna spotkać się z Bogiem, celebrować najważniejsze wydarzenie w dziejach świata – Najświętszą Ofiarę Chrystusa.

Relikwie w Kościele Katolickim.

Relikwie to materialne pozostałości po świętych lub przedmioty związane z ich życiem i męczeństwem. Mają głębokie znaczenie duchowe, historyczne i liturgiczne. Kościół katolicki akceptuje kult relikwii jako kult relatywny, a nie adorację (adoracja należy się tylko Bogu).

Sobór Trydencki (XVI w.) potwierdził słuszność ich czci w opozycji do reformatorów protestanckich, którzy odrzucili ten zwyczaj.

Relikwie są świadectwem świętości danej osoby i przypomnieniem, że każdy człowiek jest powołany do świętości.

Umożliwiają wiernym duchowy kontakt ze świętymi, którzy są już w niebie (*Kościół triumfujący*), co umacnia wiarę.

Wierni modlą się przy relikwii prosząc o wstawiennictwo danego świętego. Nie chodzi o oddawanie czci przedmiotowi, ale o cześć dla osoby, którą Bóg uświęcił.

Tradycyjnie wbudowuje się relikwie świętych w ołtarze kościołów – szczególnie męczenników – co nawiązuje do czasów, gdy Msze odprawiano na grobach męczenników.

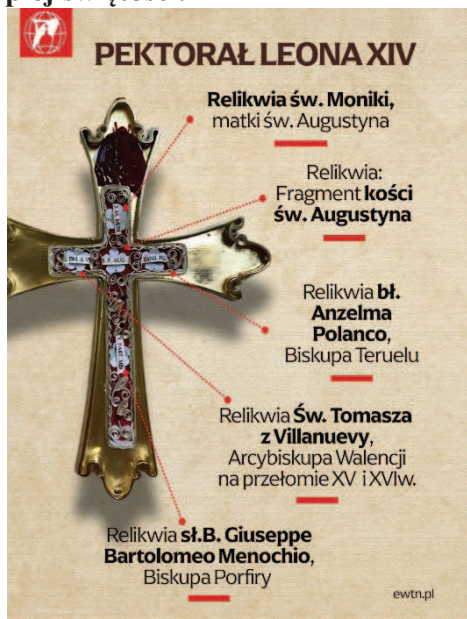
Dzieli się na trzy główne kategorie:

Relikwie I stopnia – części ciała świętego (np. kości, włosy, krew).

Relikwie II stopnia – przedmioty, których święty używał za życia (np. odzież, różaniec, habit).

Relikwie III stopnia – przedmioty dotknięte do relikwii I lub II stopnia. **Obecnie takie przedmioty nie są już nazywane relikwiami.**

Papież Leon XIV po swoim wyborze postanowił ukazać się światu z relikwiami umieszczonymi w krzyżu pektoralnym, co stanowiło bogate przesłanie teologiczne i eklesjalne, wyznaczając prawdziwy program biskupiej świętości.

Relikwie umieszczone w pektoralu nie są ozdobą, lecz widzialnym wyznaniem wiary i autentycznym ukierunkowaniem duszpasterskim. Przywołują postacie świętości związane z Zakonem Augustianów, ucieleśniające wierność, reformę, służbę i męczeństwo – wszystkie te elementy rozświetlają i wspierają posługę nowego Papieża.

Św. Monika góruje u szczytu krzyża – symbol macierzyństwa, modlitwy i nawrócenia.

Św. Leon Wielki obecny jest w samym krzyżu, podkreślając sukcesję apostolską i rolę papieża jako strażnika jedności Kościoła.

W centrum krzyża znalazł się **św. Augustyn**, duchowy filar zakonu augustiańskiego papieża.

Pozostałe relikwie tworzą duchowy język wartości pontyfikatu: **reformy, służby i wierności, także w cierpieniu.**

W naszej parafii znajdują się trzy Relikwie, wszystkie wystawione są na półce w pobliżu chrzcielnicy.

1. Relikwie św. Lucji („Lucida” jest łacińską wersją imienia „Lucja”)

Święta Lucja z Syrakuz została uświęcona za swoje męczeństwo i odważne przyznanie się do wiary chrześcijańskiej w czasach prześladowań. Odmówiła wyrzeczenia się wiary i poddała się torturom, a ostatecznie zginęła śmiercią męczeńską poprzez ścięcie mieczem. W uznaniu za jej odwagę i poświęcenie, kościół uznał Lucję za świętą, a jej **dzień wspomnienia jest obchodzony 13 grudnia**. Lucja jest patronką niewidomych i osób cierpiących na choroby oczu, nawiązując do legendy, że torturowcy próbowali wyłupać jej oczy. W Skandynawii otoczona jest wielkim kultem.

2. Relikwie Błogosławionej Rodziny Ulmów

Błogosławieni męczennicy Józef i Wiktoria Ulmowie oraz siedmioro ich dzieci to rodzina zamordowana przez Niemców w Markowej podczas II wojny światowej za ukrywanie Żydów. Zostali beatyfikowani 10 września 2023 roku. Ulmowie są przykładem heroicznej postawy i miłosierdzia. **Liturgiczne wspomnienie błogosławionej rodziny Ulmów przypada 7 lipca**, w rocznicę zawarcia małżeństwa przez Józefa i Wiktorię. Błogosławieni uczą nas przede wszystkim przyjmowania Słowa Bożego i codziennego, a ich egzekucja stała się symbolem martyrologii Polaków mordowanych za niesienie pomocy Żydom.

3. Relikwie św. Ojca Pio

Włoski kapucyn, urodzony w Pietrelcinie Stygmaty, bilokacja, uzdrowienia, a nawet przywrócenie do życia, liczne nawrócenia, dar jasnowidzenia, zapach fiołków czy róż... Po wielokroć ojciec Pio przynosił światu znaki Bożej miłości. Kilkanaście godzin dziennie spędzał w konfesjonale. Zaglądał w dusze penitentów. Znał ich myśli i intencje. Kazał czekać, odsyłał, przynaglał, zachęcał. Był surowy i łagodny... zawsze wiedział. Kanonizowany w roku 2002 przez papieża Jana Pawła II. „*Patrzcie, jaką zdobył sławę, jaką zgromadził rzeszę wokół siebie! Ale dlaczego? Może dlatego, że był filozofem? Może mędrcem? Może dlatego, że miał jakieś środki do dyspozycji? Bynajmniej – dlatego, że pokornie odprawiał Mszę św., spowiadał od rana do wieczora i dlatego że – aż trudno to wypowiedzieć – na wzór naszego Pana był naznaczony stygmatami. Był mężem modlitwy i cierpienia.*” Jan Paweł II). **Wspomnienie liturgiczne 23 września. Przy naszej parafii istnieje Grupa Modlitwy Ojca Pio, do której serdecznie zapraszamy.**

Opr. Halina Owczarz

Korzystałam: <https://www.vaticannews.va/pl/>, <https://brewiarz.pl/czytelnia/swieci/07-07a.php3>, <https://idziemy.pl/wiara/>
<https://www.esprit.com.pl/>

OFIAROMAT i TERMINAL w parafii

Odpowiadając na zainteresowanie wielu parafian, w kościele został zainstalowany ofiaromat oraz terminal w biurze parafialnym.

Koncepcja ofiaromatów dla kościołów opiera się na dostarczaniu wiernym wygodnych i innowacyjnych narzędzi, umożliwiających łatwe dokonywanie ofiar finansowych i wsparcia dla parafii, co w efekcie wspiera cele duszpasterskie i finansowe wspólnoty.

Wierzmy, że ta forma składania ofiar zostanie przyjęta pozytywnie.

Jednocześnie parafia uczestniczy w programie Bezogótkowa Polska.

Ks. Proboszcz Dariusz Wesolek

SERCE JEZUSA OTWARTE DLA CZŁOWIEKA I ŚWIATA

Op. cit, Jan Paweł II

Watykan, czerwiec 1982 r.

„Serce Jezusa, w łonie Matki dziewicy przez Ducha Świętego utworzone – zmiłuj się nad nami.”

Tak modlimy się w litanii do Najświętszego Serca Pana Jezusa. Wezwanie to dotyczy zaś bezpośrednio tej tajemnicy, jaką rozważamy odmawiając „Anioł Pański”: za sprawą Ducha Świętego zostało ukształtowane w łonie Dziewicy z Nazaret Człowieczeństwo Chrystusa: Syna Ojca Przedwiecznego.

Za sprawą Ducha Świętego zostało ukształtowane w tym Człowieczeństwo – Serce! Serce, które jest centralnym organem ludzkiego organizmu Chrystusa – i równocześnie prawdziwym symbolem Jego życia wewnętrznego: myśli, woli, uczuć. Poprzez to Serce Człowieczeństwo Chrystusa jest w sposób szczególny <Świątynią Boga> a równocześnie poprzez to Serce pozostaje nieustannie otwarte na człowieka i na wszystko, co <człowiecze>: <Serce Jezusa, z którego wszyscyśmy otrzymali>. Miesiąc czerwiec jest w sposób szczególny poświęcony czci Serca Bożego. Nie tylko jeden dzień: święto liturgiczne, które zwykle wypada w czerwcu – ale wszystkie dni. Z tym łączy się pobożna praktyka, aby codziennie odmawiać lub śpiewać litanie do Najświętszego Serca Pana Jezusa. Jest to wspaniała modlitwa, w całości skupiona na tajemnicy wewnętrznej Chrystusa: Boga-Człowieka. Litanie do Serca Jezusa czerpie obficie ze źródeł biblijnych, a równocześnie odzwierciedla najgłębsze doświadczenia ludzkich serc. Jest to równocześnie modlitwa uwielbienia i autentycznego dialogu. Mówimy w niej o Sercu – a równocześnie pozwalamy sercom rozmawiać z tym jedynym Sercem, które jest <<źródłem życia i świętości>> oraz odwiecznym upragnieniem świata>>. Z Sercem, które jest <<cierpliwe i wielkiego miłosierdzia>> oraz <<hojne dla wszystkich, którzy Go wzywają>>.

Modlitwa ta, odmawiana i rozważana, staje się prawdziwą szkołą człowieka wewnętrznego: szkołą chrześcijanina. Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa przypomina nam nade wszystko tę chwilę, gdy Serce to zostało <włóczęnią przebite> a przez to same w sposób widzialny otwarte dla człowieka i świata.

Odmawiając litanie – i w ogóle czcząc Boże Serce – uczymy się tajemnicy Odkupienia w całej Jego Boskiej i ludzkiej zarazem głębi.

Równocześnie stajemy się wrażliwi na potrzebę zadośćuczynienia. Chrystus otwiera ku nam swe Serce, abyśmy w Jego zadośćuczynieniu zjednoczyli się w z Nim dla zbawienia świata. Mową przebitego Serca wypowiada całą prawdę swej Ewangelii i Paschy.

Starajmy się coraz lepiej rozumieć tę mowę. Uczmy się jej.

Vizen

LOGOGRYF

- 29 czerwca -

Litery z zaznaczonych pól, czytane kolejno, utworzą rozwiązanie.

1. np. Boże Ciało.
2. Imię dziewięciu papieży - 16 sierpnia.
3. Biblijny Dawid pokonał w imię Boże tego wojownika.
4. Dzień tygodnia poświęcony czci Chrystusa cierpiącego.
5. Msza św. odprawiana poza kalendarzem liturgicznym.
6. Prymaria w adwentowy poranek.
7. Jedna z 72. w Piśmie Świętym.
8. Zakonnicy bez święceń kapłańskich (nie ojcowie).
9. O księdzu w czasie sprawowania liturgii.
10. Konsekrowany opłatek.
11. Serafini lub Cherubini.
12. Siedziba metropolii kościelnej w południowej Polsce (nad Wisłą).

/BILIER/

Rozwiązania, z podaniem nazwiska i adresu, prosimy składać do skrzynki umieszczonej przy wejściu do Kaplicy Matki Boskiej Częstochowskiej. Spośród prawidłowych rozwiązań rozlosujemy nagrody.

Rozwiązaniem krzyżówki z poprzedniego numeru „Wspólnoty” jest hasło: „DOKTOROWIE KOŚCIOŁA – PISARZE TEOLOGICZNI”.

Nagrodę za prawidłowe rozwiązanie otrzymuje Milena Gordon. Gratulujemy. Nagrodę książkową prześlemy pocztą na adres domowy.

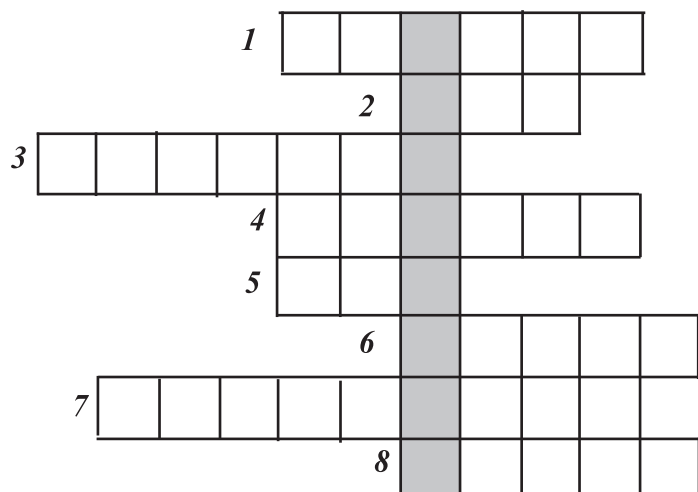
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
12						

KĄCIK DLA DZIECI

Drogie Dzieci!

Rozpoczęliśmy czas wakacji, jednak nie jest to czas bez Pana Boga i rozmowy z Nim, czyli modlitwy. Zachęcamy Was, byście szczególnie w tym czasie nie zapominali o Panu Bogu, a tym bardziej, mając więcej czasu, więcej z Nim rozmawiali.

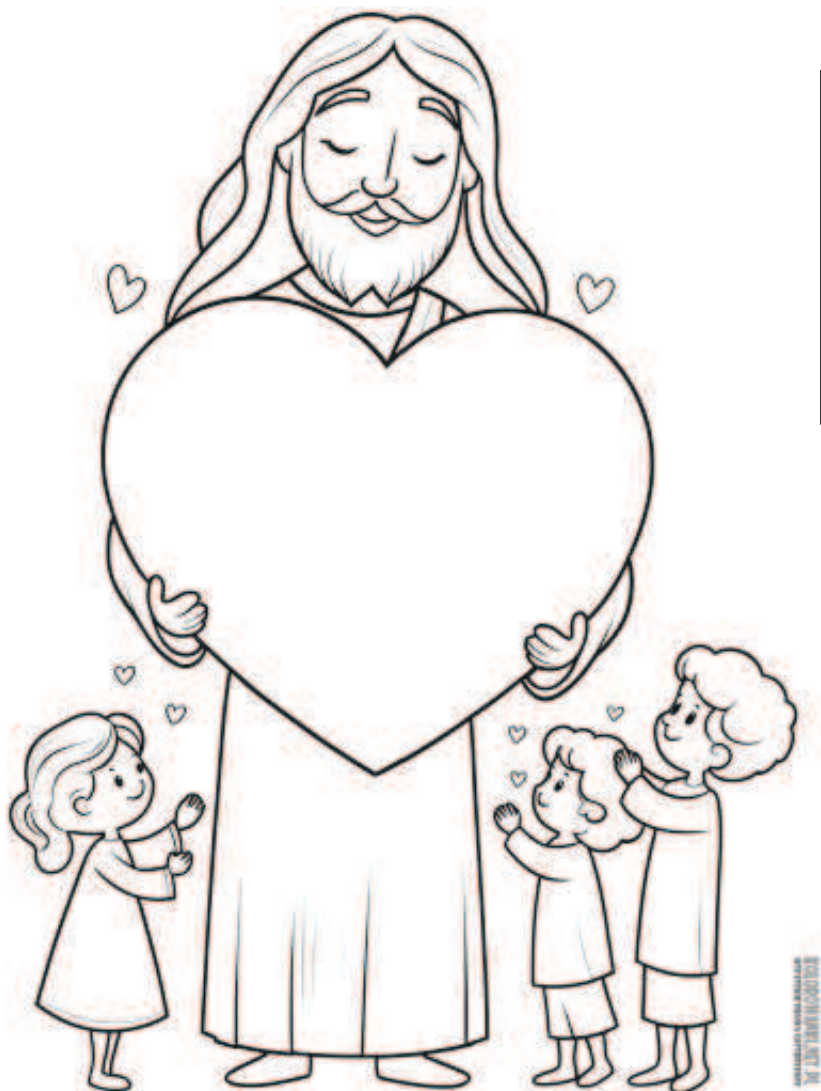
Zadanie 1. Rozwiąż krzyżówkę.

1. Składa się ze Starego i Nowego Testamentu.
2. Adam i – Pierwsi ludzie na ziemi.
3. Miasto, w którym dorastał i wychowywał się Jezus.
4. Filistyńczyk, którego pokonał Dawid kamieniem z procy.
5. Zbudował arkę przed nadchodzącym potopem.
6. Mąż Marii,
7. Cztery pierwsze księgi Nowego Testamentu to
8. Jeden z prezentów trzech króli dla Jezusa.

HASŁO: _ _ _ _ _

Zadanie 2. Pokoloruj.

Rozwiązania, z podaniem nazwiska i adresu, prosimy składać do skrzynki umieszczonej przy wejściu do Kaplicy Matki Boskiej Częstochowskiej. Spośród prawidłowych rozwiązań rozlosujemy nagrody.

Rozwiązania Zadań z poprzedniego numeru „Wspólnoty”: Zadanie 1: WIELBI;

INFORMACJE PARAFIALNE

MSZE ŚW. W NASZEJ PARAFII

Dni powszednie

7⁰⁰, 7⁴⁵, 18⁰⁰

Niedziele i Święta

7⁰⁰, 9⁰⁰, 10³⁰ (z udziałem dzieci i ich rodziców, z kazaniem specjalnie przygotowanym dla najmłodszych), 12⁰⁰, 18⁰⁰

Chrzest św.

druga i czwarta niedziela miesiąca podczas Mszy Św. godz. 12⁰⁰

Adoracja Najświętszego Sakramentu

każdy czwartek 18³⁰ - 20³⁰ w kaplicy MB Częstochowskiej

Nowenna do MB Nieustającej Pomocy

środa po wieczornej Mszy Św.

BIURO PARAFIALNE (tel. 52 373-25-58)

czynne: środa i czwartek 15³⁰ - 17⁰⁰piątek 10³⁰ - 12⁰⁰

Telefon do parafii - do proboszcza ks. Dariusza 573 242 022.

STAŁE ZAJĘCIA CHÓRU PARAFIALNEGO środa 19⁰⁰

KATECHEZA DLA DOROSŁYCH

trzeci wtorek miesiąca po wieczornej Mszy Św.
w kaplicy Matki Boskiej Częstochowskiej

PARAFIALNY ZESPÓŁ CARITAS

dyżury: piątek 9⁰⁰ - 11⁰⁰

GRUPA MODLITWY ŚW. O. PIO

drugi czwartek miesiąca o godz. 17⁰⁰każdego 23. dnia m-ca godz. 18⁰⁰ Msza Św. z modlitwą
i z ucałowaniem relikwii

LITURGICZNA SŁUŻBA OŁTARZA

według ustaleń z opiekunem

ŻYWE RÓŻANIEC

pierwsza niedziela miesiąca o godz. 18⁰⁰STOWARZYSZENIE WSPIERANIA POWOŁAŃ
DIECEZJI BYDGOSKIEJpierwszy czwartek miesiąca o godz. 17⁰⁰

WDOWY I WDOWCY

Msza Św. za zmarłych współmałżonków w drugi
piątek miesiąca o godz. 18⁰⁰

APOSTOLAT CUDOWNEGO MEDALIKA

w ostatni czwartek miesiąca o godz. 17⁰⁰Spotkania pielgrzymów PIESZEJ PIELGRZYMKI
DIECEZJI BYDGOSKIEJkażdy 21. dzień miesiąca o godz. 20⁰⁰NABOŻEŃSTWO WYNAGRADZAJĄCE NIEPOKA-
LANEMU SERCU MARYIw pierwszą sobotę miesiąca po Mszy Św. o godz. 7⁴⁵

NABOŻEŃSTWO DO ŚW. JÓZEFA

w pierwszą środę miesiąca o godz. 17³⁰

KAWIARENKA PARAFIALNA (w salce parafialnej)

w trzecią niedzielę po mszy o godz. 9⁰⁰, 10³⁰ i 12⁰⁰

OAZA DZIECI BOŻYCH (w salce parafialnej)

w każdy piątek o godz. 16³⁰

NABOŻEŃSTWO DO ŚW. MICHAŁA ARCHANIOLA

w każdy 29 dzień miesiąca o godz. 17³⁰Specjalne Nabożeństwo dla małżeństw starających się
o potomstwo

każdego ósmego dnia miesiąca po Mszy Św. wieczornej

SAKRAMENT POKUTY

codziennie 30 minut przed każdą Mszą Św.

w I piątki miesiąca od godz. 16³⁰

PROCESJA FATIMSKA

Na pamiątkę objawień Matki Bożej w Fatimie,
każdego 13-stego dnia miesiąca od maja do październi-
ka po wieczornej mszy świętej przeżywamy w naszej
parafii procesję fatimską. Zapraszamy.

PRZYCHODZĄ, ODCHODZĄ

Ks. Biskup Krzysztof Włodarczyk, w związku
z chorobą, przeniósł księdza Prałata Józefa Pietrasa
do Domu Księży Emerytów w Bydgoszczy.Ksiądz Józef pełnił obowiązki proboszcza naszej
parafii od 25 czerwca 2010 r. do 4 czerwca 2024 r.
Będąc na emeryturze, przez ostatni rok, ksiądz Józef
mieszkał w parafii, pomagając między innymi w sprawo-
waniu Mszy świętych i udzielaniu Sakramentu pokuty.Księdzu Prałatowi Józefowi dziękujemy za piętnasto-
letnią pracę w naszej parafii. Życzymy wielu łask Bożych,
a przede wszystkim zdrowia. Szczęść Boże!

Pan Bóg powołał do siebie:

do 26.06.2025 r.	15. Maria Nuszowska 1942 r.
1. Halina Woltmann 1928 r.	16. Wiesław Rybicki 1949 r.
2. Ryszard Wiśniewski 1941 r.	17. Zbigniew Kazimierz Lasik
3. Mieczysław Januszewski	1944 r.
4. Andrzej Szajka 1938 r.	18. Regina Adamczewska 1950 r.
5. Krzysztof Sylwester Krystek	19. Wanda Mackiewicz 1934 r.
1933 r.	20. Barbara Biedroń 1946
6. Helena Kosiedowska 2025 r.	21. Gertruda Kadur 1944
7. Barbara Janina Witkowska 1945 r.	22. Celina Grzebińska 1959
8. Barbara Maria Wertel 1952 r.	23. Helena Szocińska 1939
9. Halina Irena Głowacka 1943 r.	24. Marzenna Rybsztad 1971
10. Jarosław Ptaszyński 1964 r.	25. Lidia Śledzińska 1936
11. Jan Kadur 1948 r.	26. Ewa Daszuta 1942
12. Teresa Walenciuk 1985 r.	27. Leszek Olszowy 1959
13. Wiesław Czarnowski 1950 r.	28. Gertruda Kwiatkowska 1929
14. Grzegorz Dankowski 1957 r.	29. Franciszka Chojcan 1933

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie!

Sakrament Małżeństwa otrzymali:

do 29.06.2025 r.

- Sebastian Tadeusz Pettko i Aleksandra Betlińska
- Kamil Ludwiniak i Kamila Bonin
- Karol Politowski i Beata Dudek

Szczęść Boże na nowej drodze życia!

Sakrament Chrztu św. otrzymali:

do 29.06.2025 r.	3. Filip Grodek
1. Tymoteusz Kwaśniak	4. Michał Aleksander
2. Igor Ludwiniak	Owczarz Leiva

Szczęść Boże na trud wychowania!

WSPÓLNOTA

pismo parafii pw.

CHRYSTUSA KRÓLA

w Bydgoszczy

WYDAWCA: PARAFIA PW. CHRYSTUSA KRÓLA

Redakcja: ks. proboszcz Dariusz Wesołek

Danuta Romańska

Kontakt pod adresem:

dankar@logonet.com.pl

Strona internetowa parafii:

www.chrystuskrol.org